

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **M. S.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 8 maja 2024 r.
skargi Prokuratora Rejonowego w Bielsku-Białej
na wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej
z 5 października 2023 r., sygn. VII Ka 640/23
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej
z 4 kwietnia 2023 r., sygn. III K 248/23
i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania
na podstawie art. 539 e § 2 k.p.k.

postanowił

- 1. oddalić skargę;**
- 2. kosztami postępowania skargowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

M. S. oskarżony został o to, że:

1. w dniu 31 stycznia 2023 roku, w J., woj.[...], zabrał w celu przywłaszczenia mienia rzeczy ruchome w postaci dwóch perfum marki H. 50 ml o wartości 199,99 złotych oraz perfum marki H. 1. 100 ml o wartości 254,99 złotych, powodując w ten sposób straty o łącznej wartości 454,98 złotych na szkodę sklepu R. Sp. z o.o., a następnie bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy grozi interweniującemu

pracownikowi sklepu A. L. natychmiastowym użyciem przemocy fizycznej oraz uszkodzeniem ciał, a także użył przemocy fizycznej wobec A. L. w ten sposób, że odepchnął go i uderzył łokciem, a także użył przemocy fizycznej wobec K. Z. w ten sposób, że chwycił ją za nadgarstek i odepchnął, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne, tj. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej sygn. akt IX K 238/17, a zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej VII Wydział Karny Odwoławczy sygn. akt VII Ka 995/17, którym połączono m.in. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, IX Wydział Karny z dnia 20 września 2016 roku, sygn. akt IX K 345/16 za czyn z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k., karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, IX Wydział Karny z dnia 22 stycznia 2016 roku sygn. akt IX K 223/16 za czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, IX Wydział Karny z dnia 30 maja 2017 roku sygn. akt IX K 209/17 za czyn z art. 278 § 1 k.k., którą to karę odbywał w okresie od 20 lipca 2017 roku do dnia 14 lipca 2020 roku

tj. o czyn z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 8 kwietnia 2022 roku, w B., woj. [...], po ulicy J. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. o nr rej. S. w stanie nietrzeźwości znajdując się pod wpływem alkoholu mając we krwi 0.55 promila alkoholu etylowego a także środka działającego podobnie do alkoholu równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego mając we krwi amfetaminę w stężeniu 79,2 ng/ml,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

3. w dniu 19 czerwca 2022 roku w B., woj. [...], prowadził w ruchu lądowym po ulicy R. pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki A. o nr rej. S. znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikami badań na urządzeniach Alkometr A 2.0 I pomiar 0,93 mg/1, II pomiar 0,93 mg. III

pomiar 0,90mg/l, IV pomiar 0 80 mg/1 zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu oraz AloQuant 6020 plus I pomiar 1,14 mg/1, II pomiar 1,03 mg 1 zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

4. w dniu 17 czerwca 2022 roku w B., woj. [...], prowadził w ruchu lądowym po ulicy M. pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki A. o nr rej. [...] znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem powyżej 0,5 promila zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej, wyrokiem z 4 kwietnia 2023 r., sygn. III K 248/23, uznał oskarżonego winnym popełnienia:

1. zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 i za ten czyn na mocy art. 281 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 2-4 części wstępnej wyroku, których dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw, i za to na mocy art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

W kolejnym punkcie wyroku Sąd Rejonowy powołując się na treść art. 91 § 2 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II i w ich miejsce wymierzył mu jedną karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na poczet wymierzonej kary łącznej sąd *a quo* zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności a nadto orzekł na rzecz pokrzywdzonego obowiązek naprawienia szkody i środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, a także świadczenie pieniężne w oparciu o przepis art. 43a § 2 k.k.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego M. S. , któremu to wyrokowi zarzucił mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

1. art. 350 § 2 pkt 2) k.p.k. poprzez niewskazanie w pisemnym zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej obrońcy, którego należało zawiadomić o jej terminie i w konsekwencji niezawiadomienie obrońcy oskarżonego o wyznaczeniu rozprawy głównej;
2. art. 79 § 1 pkt 3) i 4) k.p.k. poprzez pozbawienie oskarżonego obrońcy na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2023 r., a także na posiedzeniu w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztu w dniu 24 marca 2023 r., podczas gdy w postępowaniu karnym oskarżony musi mieć obrońcę, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona lub zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny

Formułując powyższe zarzuty obrońca wniósł o zwrócenie się do [...] Centrum Psychiatrii – O. o dokumentację medyczną oskarżonego i na jej podstawie oraz badaniu oskarżonego o przeprowadzenie dowodu z opinii o jego stanie zdrowia psychicznego celem stwierdzenia poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i jego aktualnego stanu zdrowia psychicznego oraz wskazania czy stan ten pozwala oskarżonemu na udział w postępowaniu i na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Podnosząc powyższe zarzuty oraz składając przytoczony wyżej wniosek – obrońca w oparciu o przepis art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z 5 października 2023 r., sygn. VII Ka 640/23, Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej uchylił zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego M. S. przekazał Sądowi Rejonowemu w Bielsku-Białej do ponownego rozpoznania.

Skargę na powyższy wyrok złożył Prokurator Rejonowy w Bielsku-Białej, któremu to

wyroкови zarzucił:

obrażę przepisu prawa procesowego, a to przepisu art. 437 § 2 k.p.k. mającej wpływ na treść orzeczenia polegający na uchyleniu przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej, VII Wydział Kamy Odwoławczy wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, III Wydział Kamy z dnia 4 kwietnia 2023 roku wydany w sprawie o sygn. akt III K 248/23 i przekazanie w całości Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach sprawy taka przesłanka przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie zachodzi ze względu na przeprowadzenie przez Sąd I instancji postępowania w zakresie ograniczonym zgodnie z regułami wynikającymi z art. 387 § 1 k.p.k. i brak powodów, dla których postępowanie sądowe wymagałoby powtórnego przeprowadzenia.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Bielsku-Białej do ponownego rozpoznania.

Odpowiedź na powyższą skargę złożył obrońca oskarżonego, który wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wywiedziona przez prokuratora skarga nie zawierała argumentacji mogącej skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi obejmuje badanie czy w danej sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo

czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. czy też konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Autor skargi wywodzi, iż podstawą wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym nie była żadna ze wskazanych w ww. przepisie przesłanek. Nie można się jednak zgodzić z przedstawionym przez skarżącego stanowiskiem. Z treści uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego wynika bowiem, że sąd ten wydając wyrok objęty skargą wskazał na konieczność powtórzenia w całości postępowania dowodowego, która wynikała z naruszenia podstawowych gwarancji oskarżonego, a więc prawa do obrony, które nastąpiło na etapie rozpoznania sprawy oskarżonego przez Sąd I instancji. Ta konstatacja sądu odwoławczego była wystarczającym powodem do uchylenia wyroku Sądu Rejonowego i tym samym przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, zwłaszcza w kontekście braku udziału obrońcy w rozprawie głównej na skutek niezawiadomienia jego terminie rozprawy.

W konsekwencji uznać należało, że nie doszło do obrazy powołanych w skardze przepisów, wobec czego - nie znajdując również podstaw do orzekania poza granicami skargi - Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu (art. 539e § 2 k.p.k.).

[J.J.]

[ms]